

[Stinus]

ikke Cubas leder, Fidel Castro, på besøg – det ville han sikkert have godt af – gerne i samarbejde med de øvrige nordiske lande? Vi finder imidlertid, at udbygning af samarbejdet kan lade sig gøre uden indgåelse af en egentlig kulturaftale.

Vi vil dog gerne være med til at drøfte hele spørgsmålet i udvalget, men jeg må skuffe hr. Lykketoft og forslagsstillerne i det hele taget: man skal ikke regne med radikal støtte til det konkrete forslag.

Albrechtsen (VS):

Jeg skal blot sige, at VS naturligvis ser positivt på dette forslag, som vi selv er med til at fremsætte.

Jeg synes, det er lidt fattigt, hvis et land, som godt nok har voksende fattigdomsproblemer internt, men som dog stadig væk en tid endnu – det varer ikke længe med denne regering – er et ganske velstående land, ikke skulle være i stand til at have de nødvendige kulturaftaler. Det er rigtigt, som hr. Lykketoft sagde, at de er meget vigtige i det internationale samarbejde.

Jeg synes i øvrigt, at det forslag, hr. Lykketoft stillede, om også at lave en kulturaftale med Nicaragua, er udmærket. Og hvis fru Connie Hedegaard mener, det er aldeles påkrævet at have en kulturaftale med Brasilien, således at behovet i regionen er dækket, vil vi i VS ikke kategorisk modsætte os det, hvis det bringer rimelighed i antallet og fordelingen af kulturaftaler i den pågældende region, og jeg forstod, at det var det, der var fru Connie Hedegaards problem.

Jeg kan ikke forstå, hvis nogen ud fra sådanne betragtninger skulle modsætte sig, at man går i gang med den kulturaftale, der her er fremsat forslag om, og så går videre med de næste, medmindre man mener, at Danmark efterhånden er så fattigt, at det at lave nye kulturaftaler generelt er noget, man må opgive. Sådant har jeg forstået regeringens linje, men det kan jeg dog ikke tro skulle være flertallets holdning her i salen.

Riishøj (SF):

Jeg må erkende, at den radikale melding denne gang var noget mere negativ end sidst, og må vel konstatere, at skal vi få etableret denne kulturaftale, så må det afvente et rege-
rings-skifte. Som hr. Albrechtsen var inde på

det, er det da en mulighed, i hvert fald inden for det kommende års tid. Det kan måske minde hr. Lykketoft om, at det er endnu et argument for, at S og SF finder en formel for et samarbejde.

Jeg vil endnu en gang understrege, at kulturaftaler har den funktion i Øst-Vest-sammenhæng at bygge bro imellem nationer, som i øvrigt er adskilt i to forskellige blokke, og at kulturaftaler vurderes sådan, at de østeuropæiske lande, hvortil Cuba på sin vis kan føjes i denne sammenhæng, faktisk har godt af at mødes med vestlige forskere og kunstnere, og at den påvirkning har en positiv indflydelse.

I en række sammenhænge kan vi bestemt også lære noget, og det gælder i allerhøjeste grad af et Cuba, som på godt – også på godt – har stor indflydelse i den tredje verden langt ud over Latinamerika og så sandelig også i Afrika. Tænk bare på det sydlige Afrika.

Det er også velkendt, at Cuba inden for sport, musik, kunst, arkitektur, byen Havana osv. kan byde på forhold, der gør, at en kulturaftale netop med dette tredje verdensland ville være oplagt.

Jeg synes også, at det, når man ser på de tredje verdenslande, vi har kulturaftaler med: Kina, Egypten og Israel, vil være passende at have en kulturaftale med Cuba for at bevare en rimelig ligevægt imellem de tredje verdenslande, vi dog har en aftale med.

Jeg vil understrege, at de svar, vi har fået, viser, at de kulturaftaler, Cuba har med en lang række vestlige lande, fungerer tilfredsstillende. Det skyldes jo nok, at Cuba, modsat en række andre udviklingslande, har det administrative apparat, der er nødvendigt for at få kulturaftalerne til at fungere.

Fru Connie Hedegaard var inde på nogle politiske overvejelser. Nu gjorde hun ikke så meget ud af det, for under denne regeringsperiode har den borgerlige regering jo indgået en kulturaftale med Albanien, og hvis det er et politisk signal, ville det være interessant at vide, hvad der skal lægges i det.

Jeg synes, det vil gavne sagen, hvis vi hævder dette over det, vi kalder politiske signaler. Der ligger det politiske signal i kulturaftalerne, at denne type af ikkemilitære forbindelser mellem lande skal styrkes uanset styreform og har en værdi i sig selv. Det er baggrunden for kulturaftalerne, og det er altså